

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 6. april 2021
Kontor: Sikkerhedskontor I
Sagsbeh: Evin Botansen
Sagsnr.: 2021-0030-5741
Dok.: 1894559

Besvarelse af spørgsmål nr. 787 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 787 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 15. marts 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Jesper Hagen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 787 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om danske myndigheder, herunder PET, holder særligt øje med, om terrorister udnytter mulighederne for at modtage finansiel hjælp fra diverse corona-hjælpepakker fra den danske stat, til terrorfinansiering, som tilfældet er i Tyskland, hvor der nu er mistanke om, at 1 million euro er gået til terrorfinansiering? Der henvises til: <https://www.welt.de/politik/deutschland/article228201629/Corona-Hilfen-fuerislamische-Extremisten-Bandenmaessiges-Vorgehen.html>”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politiets Efterretningstjeneste (PET), der har oplyst følgende:

”Det fremgår af PET’s Center for Terroranalyses (CTA) vurdering af terrortruslen mod Danmark fra marts 2021, at terrorfinansiering er med til at opretholde terrorgrupper og fremme deres virke. Tilførsel af finansielle ressourcer forbedrer terrorgruppers mulighed for at udføre operationer og rekruttere og fastholde medlemmer. CTA vurderer, at terrorfinansiering fra personer i Danmark til militant islamistiske terrorgrupper primært tilgår grupper i Syrien, Irak, Somalia, Libanon, Afghanistan samt Palæstina. Det er CTA’s vurdering, at intentionen blandt personer i Danmark om at yde finansiering til militant islamistiske grupper ikke er aftaget. Samtidig er viden om metoder til at anskaffe penge ved økonomisk kriminalitet og måder at overføre penge eller andre formuegoder til terrorgrupper fortsat udbredt i specifikke islamistiske netværk i Danmark. Netværkenes vidt forgrenede karakter øger sandsynligheden for, at omfanget af terrorfinansiering i fremtiden kan stige. Der er i 2020 faldet dom i landsretten i den såkaldte dronesag, hvor tre tiltalte fik fængselsstraffe på henholdsvis otte år, fire år og seks måneder samt tre år. For den ene tiltalte vedkommende fandt landsretten, at indkøb og facilitering af termiske kameraer til IS udgjorde medvirken til terror. Sagen er ikke en typisk terrorfinansieringssag, men illustrerer det forhold, at ikke kun penge, men også anskaffelse, facilitering og overdragelse af andre formuegoder, kan bruges af sympatisører til at understøtte terrorgrupper i udlandet.

Det fremgår af National strategi til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering 2018-2021, at PET har det overordnede ansvar for udarbejdelse af den nationale risikovurdering for terrorfinansiering i Danmark. Den seneste risikovurdering udkom i

januar 2020 og kan findes på PET's hjemmeside.

Risikovurderingen er udarbejdet på baggrund af dataanalyse, inddragelse af relevante fora som HvidvaskForum og HvidvaskForum+, workshops, bilaterale møder, interviews og øvrigt videnskabeligt materiale fra ind- og udland.

Formålet med den nationale risikovurdering er at vurdere risikoen for terrorfinansiering i Danmark og identificere, analysere og vurdere de risici, der påvirker denne risiko.

Af den seneste nationale risikovurdering fremgår det, at PET peger på i alt 30 risikoområder. Områderne spænder bredt fra konkrete risici for terrorfinansiering efter straffeloven til strukturelle risici af samfundsmæssig karakter.

I PET's løbende efterretningsarbejde er der fokus på mulighederne i de finansielle spor i forbindelse med den operative indsats, herunder eventuelle overtrædelser af den danske terrorlovgivning. I relation til indsatsen mod terrorfinansiering er PET i tæt samarbejde med danske kontrol- og tilsynsmyndigheder og deres løbende indsats mod privatpersoner og virksomheder, der er omfattet af hvidvaskloven. Desuden er den finansielle sektors lovmæssige forpligtelser på området ligeledes af afgørende betydning for den samlede danske indsats på området.

På denne baggrund er PET i løbende kontakt med en bred vifte af relevante myndigheder med henblik på udveksling af erfaringer og oplysninger. Endvidere er PET i tæt dialog med den finansielle sektor og relevante brancheorganisationer om fremgangsmåder, trends og indikatorer på terrorfinansiering. Samtidig er PET tilgængelig for rådgivning i forbindelse med konkrete forespørgsler.

PET's efterforskningsmuligheder er reguleret af PET-loven samt retsplejeloven. Det fremgår af PET-lovens § 6, at PET's efterforskning og tvangsindgreb (som for eksempel telefonaflytning, ransagning, beslaglæggelse med videre) reguleres af de almindelige regler i retsplejeloven, som også gælder for det øvrige politi. Retsplejeloven indeholder dog på enkelte områder nogle særlige regler for efterforskning af de forbrydelser, der er omfattet af straffelovens kapitel 12 og 13.

PET varetager koordinationen af indsatsen mod terror – herunder terrorfinansiering – i Danmark. PET kan i den forbindelse anmode det øvrige politi om bistand til løsning af opgaven. Det understreges, at den samlede politistyrke i forbindelse med udførelsen af det daglige politiarbejde skal være opmærksom på indikationer på terrorisme og andre forbrydelser omfattet af straffelovens kapitel 12 og 13. PET har et awareness-program,

”Politi mod terror”, som afholdes for ansatte i politiet. Endvidere har de enkelte politiansatte mulighed for at underrette direkte til PET om mistænkelige forhold i relation til PET’s kerneområder.

For så vidt angår henvisningen til konkrete sager kan PET ikke inden for rammerne af folketingsspørgsmål give konkrete oplysninger om efterretningstjenestens arbejde, herunder om tilrettelæggelse af konkrete efterretnings- og efterforskningsindsatser samt spørgsmål om konkrete oplysninger, som PET måtte være i besiddelse af, herunder konkrete oplysninger om efterretningstjenestens kendskab til enkeltpersoner og enkeltsager.”